

nyet, og i det Udvalg, der bestaar, og som i Samvirken med Ministeriet og Skotøjsindustrien beskæftiger sig med disse Forhold, er den Opfattelse raadende, at man fremdeles bør søge at hindre Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Fodtøj og Indførsel hertil af Skotøj med dette Materiale; der er jo navnlig visse Steder i Udlandet, hvor man i stor Udstrækning fabrikerer den Slags Fodtøj, som i alt Fald under danske Forhold er ganske uegnet til Anvendelse. Man foreslaar nu, at Loven forlægges til Udgangen af Aaret 1926, og jeg tillader mig at anbefale Sagen til velvillig Behandling af det høje Folketing.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte nogle for hans Vedkommende i Dag og tidligere anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker*. Hidtil er der kun ydet Understøttelse til Børn af Enker, og disse Understøttelser har været ydet med de samme Beløb over hele Landet efter vekslende Love, først i Henhold til Lov af 29. April 1913, hvorefter der blev ydet 100 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 2 Aar, derefter 80 Kr., indtil Barnet var fyldt 12 Aar, og endelig 60 Kr., indtil Barnet var fyldt 14 Aar. Loven blev ændret ved Lov af 4. Marts 1918, og Ændringen gjaldt i 1918 og 1919. Der blev da ydet 150 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 4 Aar, 120 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 12 Aar, 90 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 14 Aar. Derefter blev Loven igen ændret ved Lov af 30. Marts 1920, og der blev da ydet 200 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 4 Aar, 160 Kr., indtil Barnet var fyldt 12 Aar, og 120 Kr. aarlig, indtil Barnet var fyldt 14 Aar.

Det foreslaas nu, idet man her følger den samme stedlige Inddeling som ved Fastsættelsen af Trangsgrenserne, paa Grund af Prisniveauet at yde Understøttelsen med de samme Takster, som var foreslaaet i det i den ordinære Rigsdagssamling 1923—24 ved privat Initiativ forelagte Lovforslag. Derefter foreslaas det altsaa nu at udvide Understøttelsen til Enkemænds Børn, og det gøres i Erkendelse af, at i mange Tilfælde bliver en Mand, der har mistet sin Hustru og kun har det allernødtørftigste til Livets Ophold, nok saa vanskeligt stillet som den Hustru, der har mistet sin Mand. Jeg tror, det erkendes fra alle Sider, at

der er Trang til at udvide Loven saaledes, at Understøttelse ogsaa kan ydes til Børn af Enkemænd. Til disses Børn foreslaas det i Lovforslagets § 1 at yde, indtil Barnet er fyldt 4 Aar, 200 Kr. i København, paa Frederiksberg, i Gentofte, Taarnby, Gladsaxe, Lyngby-Taarbæk Kommuner samt i Odense, Aarhus og Aalborg, 180 Kr. i de øvrige Købstæder og Marstal samt saadanne Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, som ved sidste almindelige Folketælling havde mindst 2 000 Indbyggere, og 160 Kr. aarlig i de øvrige Landkommuner og Flækkerne. Til Udgangen af den Maaned, med hvilken Barnets Skolepligt ophører, ydes der henholdsvis 160, 140 og 120 Kr., og efter det sidstnævnte Tidspunkt 120, 100 og 80 Kr. aarlig. For Enkers Børn bliver de tilsvarende Tal henholdsvis 300, 270 og 240 Kr., 240, 210 og 180 Kr. samt 180, 150 og 120 Kr.

Formuegrænsen, 4 000 Kr. med Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn, forhøjes nu til 8 000 Kr. med et Tillæg af 1 000 Kr. for hvert Barn, til hvilket der ydes Understøttelse. Indtægtsgrænsen bliver efter Lovforslaget for København og de Kommuner, der kommer ind under samme Regel som København, for Enkemænd 2 400 Kr. og for Enker 1 800 Kr., i de øvrige Købstæder o. s. v. for Enkemænd 2 100 Kr. og for Enker 1 600 Kr. og i Landkommunerne og Flækkerne for Enkemænd 1 800 Kr. og for Enker 1 400 Kr., overalt plus et Tillæg af 200 Kr. for hvert Barn, til hvilket der ydes Understøttelse.

Efter den gældende Lovgivning bortfalder Understøttelsen bl. a., naar Moderen faar Understøttelse af Fattigvæsenet eller af en Hjelpekasse, der modtager Tilskud af Kommunekassen, eller af den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening, dog at Understøttelse til Moderen efter Fattiglovens §§ 44, 61 og 63 ikke medfører denne Virkning, ej heller Hjælp fra Hjelpekassen eller den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening i Anledning af Sygdom hos Moderen eller Børnene. Da det maa anses for ubilligt, at der ikke under særlige Forhold, naar uforudsete Udgifter indtræffer i den paagældende Familie, kan ydes anden Hjælp af det offentlige, uden at Understøttelsen i Henhold til Loven derfor ophører, foreslaas det nu her i Lovforslaget, at kun saadan Understøttelse af Fattigvæsenet, der medfører Fattighjælps Virkning, skal kunne bringe Understøttelsen efter Lovens Bestemmelser til Ophør.

I øvrigt henviser jeg til de udførlige